

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
0																																
100	001	002	003	004	005	006	007	008	009	010	011	012	013	014	015	016	017	018	019	020	021	022	023	024	025	026	027	028	029	030	031	032
200	001	002	003	004	005	006	007	008	009	010	011	012	013	014	015	016	017	018	019	020	021	022	023	024	025	026	027	028	029	030	031	032

MIELIPIDE

LUKIJALTA

Yhteiskuntaa rakentavat yritykset

Matti Luostarinen kirjoittaa Britannian uudesta yhteiskuntamallista (MT 11.6.) ja nostaa suomalaisen julkisen sektorin näkökulmasta kiinnostavia asioita esiin. David Cameronin Big Society -malli ei tosin ole suosittu Britanniassa, eikä ole mielekästä kopioida sitä sellaisenaan Suomeen.

Urautunut käsitys taloudesta ja yritystoiminnasta on kuitenkin johtanut umpikujaan, jossa taloudellinen tulokellisuus on irrotettu toiminnan yhteiskunnallisista ja ympäristövaikutuksista. Samalla kun kapitalismin alttarille uhrataan niin luonto kuin työpaikatkin, yritysten oikeutus kansalaisten silmissä laskee laskemistaan.

Länsimaiset hyvinvointivaltiot kamppailevat julkisen talouden kestävyysvajeen kanssa ja markkinoita huudetaan nyt apuun.

Pahimmissa tapauksissa julkisen järjestämisvastuun piiriin kuuluvien palveluiden hallitsematon ulkoistaminen on tehnyt vanhuksista kauppatavaraa, jonka käsittelystä pyritään saamaan maksimaaliset voitot kansainvälisille pääomasijoittajille vähentämällä hoitoaikaa ja minimoimalla vaippamenekki. Yritystoimintaan kohdistuva kritiikki ei ole vailla pohjaa.

Ongelmiin on havaitunut muiden muassa vapaan markkinatalouden puolesta puhujana tunnetuksi tullut Harvardin yliopiston professori Michael E. Porter. Porterin mukaan yritykset ovat jääneet lukuun keskittyessään lyhyen aikavälin taloudellisen tuloksen optimointiin.

Paitsioon on jäänyt pitkän aikavälin menestystekijöistä huolettaminen: luonnonvarojen riittävyys, lähiytetoisejoen hyvinvointi ja tyutyväiset työntekijät.

Yrityksissä on voimaa ja kykyä kääntää ongelmat ratkaisuiksi. Suomen maabrändi-työryhmä antoi kaukaa viisaan tehtävän suomalaisille yrityksille: valitkaa globaali ongelma ja tehkää sen ratkaisemisesta liiketoimintaa.

Yhteiskunnallisissa yri-

tystoiminnassa on juuri kyse yhteisten ongelmien ratkaisusta liiketoiminnan keinoin.

Yhteiskunnalliset yritykset eivät keskity täyttämään omistajiensa taskuja, vaan käyttävät suurimman osan voitostaan toimintansa positiivisten yhteiskunnallisten ja ekologisten vaikutusten maksimoimiseen.

Kestävä talous, sosiaalinen vastuu ja ympäristönsuojelu kulkevat uuden ajan yrityksissä käsi kädessä. Yhteisöllinen yrittäminen, kyky tuottaa merkityksiä asiakaista omistajiin

ja työntekijöihin ovat nykyajan menestystekijöitä myös yrityksille.

Yhteiskunnallisten yritysten muutosvoima piilee niiden kyvyssä yhdistää erilaisia toimijoita ja toimintalogiikoita suuremman hyvän saavuttamiseksi.

Yhteiskunnallisesta yritystoiminnasta tulee kehittää yksi hyvinvointivaltio-Suomen kilpailutekijöistä. Yhteiskunnallinen yritys-merkin avulla tunnistetut yritykset tarjoavat jo nyt näköalan sektorin mahdollisuuksiin Suomessa.

Yhteiskunnallista hyvää tuotetaan niin kulttuurin, ympäristön, inhimillisten palveluiden kuin haastavan työllistämisenkin saralla. Merkin kautta Suomeen on luotu yhteiskuntaamme soveltuva yhteiskunnallisen yrityksen määritelmä, joka piirtää kuluttajille, yrittäjille, rahoittajille ja päättäjille esiin yrityscentän monimuotoisuuden ja mahdollisuudet.

Yhteiskunnallisesta yritystoiminnasta Euroopassa saadut kokemukset ovat lupaavia. Komission arvion mukaan Eu-

roopan yrityskannasta noin 10 prosenttia on yhteiskunnallisia yrityksiä ja ne työllistävät noin 11 miljoonaa ihmistä. Eurooppa 2020 -kasvustrategiassa yhteiskunnallisilla yrityksillä nähdäänkin olevan köyhyyden, syrjäytymisen ja muiden yhteiskunnallisten ongelmien ratkaisun avaimet.

EU:n sisämarkkinoiden ongelmat on tiedostettu ja komission mielestä sosiaalinen näkökulma tulee jatkossa ottaa huomioon. EU tarjoaa seuravalla ohjelmakaudella uuden

Social Business Initiativen myötä vetoapua yhteiskunnallisen yritystoiminnan kehittämiseen Euroopassa.

Suomen julkisen talouden kestävyysvajeen, kuluttajien valvutuneisuuden ja maaseudun kehittämisen haasteet huomioon ottaen, tähän kädenojenukseen kannattaa tarttua.

Saila Tykkyläinen
kehityspäällikkö
Suomalaisen Työn Liitto
Anne Bland
toimitusjohtaja
Social Business International

VIERASKOLUMNI

Rakentavia ehdotuksia tarvitaan

Komission päätösehdotus maankäytön, maankäytön muutoksen ja metsätalouden eli niin kutsutun LULUCF-sektorin tilipidosta, tilinpitosäännöistä ja toimintasuunnitelmasta on saanut aikaan vilkasta keskustelua.

Suomalainen metsäsektori on huolestunut ehdotuksen seuraamuksista, mikä on aivan aiheellinen huoli. Toki yliampuvia kommentteja kokonaisesta avohakkuukiellosta on välitetävä, mutta metsäasioissa on oltava tarkkana niin kotimaassa kuin kansainvälisillä kentillä.

Maankäyttö, maankäytön muutos ja metsätalous vaikuttavat merkittävästi kasvihuonekaasupäästöihin ja -nieluihin. Tämän sektorin tärkeyttä koko ilmastopaleteisissa ei voi vähätellä varsinkaan globaalilla tasolla. Suurin osa metsien hävittämissen aiheuttamista päästöistä on peräisin trooppisilta alueilta, missä muun muassa metsän raivaaminen laidun- ja viljelymaaksi aiheuttaa suuria päästöjä.

Tähän ongelmaan on ehdotomasti löydetävä tehokkaita kansainvälisiä ratkaisuja ja sitoumuksia. LULUCF-päätösesityksen tarkoituksena on tuoda Durbanin ilmastoneuvotteluissa sovitut laskentasäännöt unionin lainsäädäntöön. Komission ehdotusten pitäisi olla siis linjassa Durbanin päätösten kanssa, mutta näin ei kaikilta osin ole. Komissio haluaa tyypilliseen tyyliinsä mennä vielä vähän pidemmälle, sillä se esimerkiksi ehdottaa pakollista raportointia myös laidun- ja viljelymaan osalta.

On muistettava, että kasvi-huonekaasunieluihin liittyvä runsaasti epävarmuustekijöitä, mikä tekee laskemisesta ja raportoinnista lukuun ottaaavaa. Metsävaltaisen maan näkökulmasta onkin tärkeää, että raportointi- ja laskentasäännöt sekä koko LULUCF-sektoriin liittyvät toimet ovat oikeudenmukaisia verrattuna vuosia sitten metsänsä parturoineisiin maihin.

Komission ehdottaa

LULUCF-sektorin päästöjen rajoittamiseksi ja nielujen ylläpitämiseksi ja lisäämiseksi myös kansallisia toimitasuunnitelmia.

Itse en näe komission ehdotamia toimitasuunnitelmia tarpeellisina, vaan olemassa olevien ohjelmien pitäisi riittää. Ilmastomuutoksen torjumisen ja siihen sopeutuminen on mielestäni tärkeä osa koko maatalous- ja metsäpolitiikkaa, mutta se ei saa olla ainoa ohjaava osa.

Suomen kansallinen metsäohjelma on hyvä esimerkki tasapainoisesta metsäsektorin ohjelmasta. Siinä hiilinielut ja metsien sopeutuminen ilmastomuutokseen ovat oleellinen osa ohjelmaa, mutta koko ohjelma rakentuu paljon laajemmasta näkökulmasta kuin vain ilmastonäkökulmasta.

Euroopan parlamentti on juuri aloittanut asian käsittelyn ja toimin yhtenä pääneuvottelijana parlamentin kannan muodostuksessa.

Minulle on tärkeää, että Suomen metsäsektorille ei aiheudu kohtuutonta harmia tulevasta lainsäädännöstä. Asiassa on kuitenkin edettävä erittäin rakentavasti, sillä eurooppalaisille kollegoilleni asia ei avaudu meidän näkökulmastamme.

Kehottaisin koko Suomen neuvottelukoneistoa sekä neuvostossa että koko maatalous- ja metsäsektoria ideoimaan rakentavia ehdotuksia lainsäädäntöpakettiin. Meidän on korostettava, että ilmastopolitiikka ei ole metsänhoidon ainoa näkökulma.

Koko eurooppalainen politiikka asian osalta voisi rakentua niin kutsuttuun Suomen malliin: metsien kestävään hyödyntämiseen ja hoitoon, hyviin maatalouskäytäntöihin ja sektorin asianmukaiseen raportointiin.

	RIIKKA MANNER on europarlamentaarikko (kesk.).
	riikka.manner@europarl.europa.eu

- Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmettyttää?

Ota kantaa tekstiviestillä

- Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.

- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.

- Viestin alkuun tunnus MT LU.

Omistajan asialla?

Mhy:t todella metsänomistajan asialla? Omistaja maksaa palveluista ja taimista reilusti ylihintaa.
Metsän omistaja

Jätteistä

Mihin ne hirsvenuolet toimitetaan? Tähän asti korpit ja ketut hoidelleet parissa viikossa.
Metsästäjä

Hirvien ja muiden eläinten suolet saa jättää metsään hautaamatta. Miksei sitten teurauseläinten? Laki pitää olla kaikille sama.
Missä järki?

Rakennusluvista

Kunnat vähentäneet rakennuslupien myöntämistä maaseudulle rajusti. Poikkeuslupia joku saa joku ei.
Ei nimimerkkiä

Syy haja-asutuksen keskittämiselle: city ei näytä cilytää, jos siinä ei ole slummia ympärillä.
TJ

Turha luulo

Luuleeko joku vielä kaikkien EU vuosien jälkeen, että byrokratiaa vähennetään, jotta viljelijän elo helpottaisi.
Hätähuuto

Tilusjärjestely

Tehkää juttu, miten tilusjärjestelyn saa aikaiseksi. Tässä teillä edestakaisin ajamisessa ei ole mitään järkeä. Renkaat sulaa, loppoa ja aikaa palaa.
Turhaa ajelua

Palautetta

Maaseudun Tulevaisuus on ehkä viimeinen iso tiedotusvä-

Perspektiiviä öljyn riittävyteen

Suomessa metsien uudistamista hakkuiden jälkeen pidetään erittäin tärkeänä. Tänään hakattu ja istutettu metsä on hakkuukypsää ehkä 80 vuoden päästä. Silti ihmisiin pituinen aikajänne ei tunnu haittaavan, vaan yksissä tuumin uudistamme hakutut metsämme, jotta lapsenlapsemmekin voivat niiden kasvusta nauttia. Suomi elää metsästä, on pitkään sanottu.

Muun muassa British Petroleumin (BP) laskelmien mukaan maailmassa on tunnettuja, tuotettavissa olevia öljyvaroja jäljellä noin 47 vuodeksi nykyvauhdilla. Näistä melkein neljännes perustuu Opec-maiden 1980-luvulla tekemiin yksipuolisiin ilmoituksiin kasvaneista varannoista, joita ei pystytä vahvistamaan puolueettomasti.

Reilu osuus öljystä on myös Kanadan öljyhiekkoissa, jotka varmasti riittävät pidempään kuin 47 vuotta, mutta ainoastaan siksi, että öljyn syntetisoi-

Öljy loppuu kohta, Partanen muistuttaa.

minen hiekkaan sekoittuneesta bitumista on turkasen työlästä, hidasta ja täynnä pullonkauloja.

Yhä suurempi osa varannoista on siis jotain muuta kuin perinteistä, helposti tuotettavissa olevaa raakaöljyä.

Jos joku tänään sanoisi, että Suomen puuvarat loppuvat 47 vuoden päästä, asiasta nousisi valtava haloo. Sen ympärille perustettaisiin ympärintäin komiteoita pohtimaan, mitä

puun jälkeen. Mistä sitten Suomeen hyvinvointia, energiaa ja vientiä, kysyisivät mediat, aivan oikeutetusti.

Valitettavasti nyky-Suomi on paljon riippuvaisempi öljystä kuin puusta, sillä nykyihmisen elämä ei ole mahdollista ilman öljyä. Silti ketään ei tunnu kiinnostavan, että öljyä on maailmassa vain 47 vuodeksi nykykulutuksella ja kehittyvä maailma on vasta aloittamassa kulutustaan.

Todellisuudessa öljyä on paljon pidemmäksi aikaa, sillä öljylähteet hiipuvat paljon ennen kuin tuotanto loppuu. Kysynnän yhä kasvaessa hinnat karkaavat käsistä ja länsimaiset öljyriippuvaiset taloudet syöksyvät taantumaan toisensa perään.

Miksi kukaan ei kysy ja perusta komiteoita pohtimaan, että mitä halvan öljyn jälkeen? Ja entä mitä kalliin öljyn jälkeen?

Rauli Partanen
Asikkala

Uudistukset olisivat helppoja

palkka maksetaan tukirahoista, jotka Euroopan ja Suomen välillä kautistain sovitaan.

Joka kerta kun tukikausia on tarkistettu, tavoitteena on ollut yksinkertaistaminen. Lopputulos on ollut kuitenkin tiukentaminen ja lisävelvoitteiden keksiminen. Näin ruokitaan ylimääräistä porraa jatkuvasti lisää ja tehdään asioista vaikeita, vaikka ne eivät sitä ole.

Suomi sai 1994 neuvotteluissa kohtuulliset ehdot mutta huomattavasti huonommat kuin monissa niin sanotuissa vanhoissa jäsenmaissa. Nyt uudistuksessa olisi tärkeää saada läpi todellinen uudistus, ei mitään paperisirkusta niin kuin on odotettavissa. Asiat ovat kuitenkin yksinkertaisia, ja Eurooppahan on suurissa rahavaikeuksissa.

Ehdotan, että koko Euroopassa siirryttäin tasatukeen ja tasaehtoihin, jokainen hehtaari saa saman summan viljeli sitten mitä kasvia tahansa. Erikoiskasvit ja kotieläimet irrotetaan pellolta ja kausittain muilla

HUIDUNPERÄ

Vaikuttajamiehet

Poliittisessa elämässämme on nyt tähän totuttuun, suviseen aikaan pidetty puoluekokouksia ja tehty merkittäviä päätöksiä. Sekä Suomen Keskusta ja Ruotsalainen kansanpuolue ovat juuri valinneet itselleen uuden puheenjohtajan.

Asiat näkyvät tällä kertaa hoidetun suuremmista erimielisyyksittä, varsin luontevasti. Ominaista oli, että puheenjohtajat valittiin, kansanomaisesti sanoen, nuoremmasta päästä ja jätettiin runsas ikä ja kokemus tällä kertaa vähemmälle huomiolle. Toimintatarmoa näky varsinkin arvostetun.

Politiikan historiaa seurassa on taas havaittu, että sekä ehdokkaiden ikä että kokemus ovat olleet usein korkealle arvostettuja.

Toisen maailmansodan vaikeina vuosina Britanniassa arvostettiin erityisesti Churchilliä, sodan jälkeen Saksassa taas Adenaueria. Meillä yli 70-vuotias Paasikivi toimi salkuttomana ministerinä talvisodan aikana, pääministerinä 1944–46 ja presidenttinä 1946–56. Hän eli 86-vuotiaaksi!

Sosialidemokraattien historian pitkävaikutteinen poliitikko oli Väinö Tanner. Vuonna 1881 syntynyt ja yleisen oikeustutkinnon 1911 suorittanut Tanner valittiin jo ensimmäiseen eduskuntaamme 1907. Hän jatkoi vuoteen 1953 muutamia väli vuosia lukuun ottamatta. Ministerikausia kertyi seitsemän. Ensimmäinen, pääministeriys, osui vuosiin 1926–27.

Puolueensa puheenjohtajana Tanner toimi kahdesti, 20-luvulla ja vuosina 1957–63. Hän oli talouselämämmes suurvaikuttaja, kansainvälisen osuustoimintaliiton keskusvaliokunnan presidenttikin.

Sotasyllisyysoikeudenkäynnissä hänet, sodanaikaisen hallituksen jäsen, tuomittiin vankeuteen vuosiksi 1946–48, mutta 70-vuotiaankin hän toimi eduskunnassa vuosina

1951–53 ja 1958–61. Yksikamarisemme hän jätti 80-vuotiaana!

Maalaisliiton Kyösti Kallio aloitti säätövaltiopäivillä ja oli yksikamarisemme kansanedustajana kolme vuosikymmentä alusta, vuodesta 1907 lähtien. Kahdeksan kertaa hän oli ministerinä, niistä pääministerinä neljästi. Presidentiksi hänet valittiin 1937, ja hänen elämänsä päättyi 64-vuotiaana 1940.

Toinen maan talouselämässä ja politiikassa pitkään ja merkittävästi vaikuttanut keskustalainen oli V.J. Sukselainen. Vuonna 1906 syntynyt oli yliopiston professori, kansaneläkelaitoksemme pääjohtaja ja maalaisliitto-keskustapuolueen puheenjohtaja 1945–1964. Kansanedustajana hän toimi kolme vuosikymmentä 1948–1978 yhtä edustajakautta lukuun ottamatta. Kuudesti Sukselainen oli ministerinä, niistä pääministerinä kahdesti. Eduskunnan hän jätti 72-vuotiaana!

Johannes Virolainen, maatalous- ja metsätieteiden tohtori, valtioneuvos ja maanviljelijä syntyi 1914 ja oli maalaisliittokeskustapuolueen pitkäaikaisia keskeisvaikuttajia. Eduskuntauransa alkoi 31-vuotiaana 1945 ja kesti 46 vuotta vuoteen 1991 yhtä edustajakautta lukuun ottamatta.

Puolueensa varapuheenjohtaja hän oli 1946–65, puheenjohtaja 1965–80. Hänen virkaursansa oli laajimmillaan 40-luvulla. Ministerinä hän oli peräti viidessätoista hallituksessa, samalla usein pääministerin sijaisena, ja kerran pääministerinä. Hänen ministeriskaalansa oli poikkeuksellisen laaja opetus- ja sisäasiainministeristä maatalous-, ulko- ja valtionvarainministeriksi asti. Eduskunnan mieheme jätti 77 vuoden

iässä. **Millainen on ollut** 1946 syntynen Paavo Väyrysen tähänastisen uran pituus? Puolueen varapuheenjohtajaksi hän tuli jo 1972 ja oli puheenjohtajana 1980–1990. Eduskuntaan hänet valittiin vuodesta 1970 lähtien. Euroopan parlamentin jäsenyys tuli väliin 1995–2007.

Kansanedustajus jatkui vuonna 2008, samalla ulkomaankauppaministeriys. Vuoden 2011 eduskuntavaaleissa Väyrynen odottamattomasti menetti paikkansa.

Väyrysen edustajanura kattaa neljä vuosikymmentä. Ministerinä Väyrynen on toiminut kuudesta, niistä ulkomisterinä neljästi. Väyrynen on puolueensa kunniapuheenjohtaja ja oli puolueen ehdokkaana äskeisissä presidentinvaaleissa. Miehemme työtarma on edelleen ihailtava.

Sosialidemokraatteja on 1941 syntynyt Paavo Lipponen. Hänet valittiin eduskuntaan vuosiksi 1983–2007 yhtä edustajakautta lukuun ottamatta. Häinkin on ollut yksikamarisemme pitkäaikaisia. Puolueensa puheenjohtajana hän oli 1993–2005 ja pääministerinä vuosina 1995–2003.

Sosialidemokraattien Erkki Tuomioja on Väyrysen ikätoveri. Hänetkin valittiin eduskuntaan 1970–79, ja hän on talossa jatkanut vuodesta 1991 sekä toiminut kauppa- ja teollisuusministerinä ja nyt toistamiseen ulkoministerinä.

Päivän vaikuttajapolitiitikkoja ovat nyt 70-lukulaisetkin eli silloin syntyneet, joita ovat pääministeri Jyrki Katainen kokoomuksesta ja valtiovaraministeri Jutta Urpilainen SDP:stä. Millaiseksi heidän ja mainittujen muiden nykypoliitikkojen ynnä vasta valittujen puoluejohtajien tulevaisuus maassa muodostuu?

Kehittykö pitkäaikaisia poliitikkoja menneiden vuosikymmenten tapaan, Huidunperällä mietiskellään.